

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 161718

гр. София, 21.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНДРЕЙ КР. Г.

като разглежда докладваното от АНДРЕЙ КР. Г. Частно гражданско дело № 20231110153791 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 411, ал. 2, т. 1 и 3 ГПК.

С Разпореждане № 144223/16.11.2023 г. настоящият съдебен състав е намерил, че подаденото за образуване на делото заявление за издаване на заповед е нередовно поради незизпълнение на изискванията на чл. 410, ал. 2 ГПК във връзка с чл. 128, т. 1 ГПК и чл. 102з, ал. 1 ГПК - същото е придружено само със заверен електронно образ на хартиено пълномощно, заверено с електронен подпис само на адвокат. По принцип чл. 183, ал. 2 ГПК допуска подаване на доказателства в тази форма, но е налице специална норма, която се отнася до пълномощните - чл. 102з, ал. 1 ГПК, която изрично изисква пълномощното да носи електронен подпис не на упълномощения адвокат, а на упълномощителя. Наличието на такава разпоредба в закона би било напълно безсмислено, ако законодателят е смятал да допусне представяне на електронен образ (сканирани) пълномощни, подписани от адвоката, макар че упорито процесуалните представители отказват да приемат, че съществува такъв текст, а на съдиите или не им пука, или проспират наличието на тази разпоредба - настоящият съдебен състав и до момента не е видял разумно обяснение защо би съществувала същата, ако пълномощното може да е само представено като електронен образ, подписан от адвокат. Тезата, че законодателят спи, докато пише закони, не изглежда много разумна (поне от гледна точка на концепцията за континентална правна система) за обяснение на този текст.

Единственото разумно обяснение за съществуването на тази разпоредба е

това, че законодателят иска да насърчи не само съдът да ползва електронна форма на актовете си, а това да правят и адвокатите, които, когато използват електронна комуникация със съда, да положат известни усилия да електронизират и своя собствен документооборот (не е реалистично да се приема, че дружество като заявителя в производството не си е издало поне един електронен печат, с който електронно да може да издаде пълномощно (като файл) на адвоката си). Тъй като обаче адвокатът ще обвини съда в „аналогово мислене“ или нещо подобно (вече го е правил), без да помисли дали не трябва да си електронизира пълномощните, съдът следва да насочи вниманието на процесуалния представител (и на въззивния съд) към изменението на чл. 38, ал. 7 ГПК, което цели да накара и държавните органи да си комуникират със съда само електронно, и то през един канал. Точно това е и целта на чл. 102з, ал. 1 ГПК, но понеже у нас електронизацията се разбира като задължение само на „некадърния“ „аналогов“ съд, но не и на гражданите, които трябва да не поемат никакви тежести (сравни законодателната история на разпоредбата на чл. 51 ГПК), явно законодателят е забравил да отмени тази разпоредба. За зъл късмет обаче настоящият съдебен състав желае да прилага закона такъв, какъвто е, в неговата цялост, и си е позволил да поиска от процесуалния представител на заявителя да спазва разпоредбата на чл. 102з, ал. 1 ГПК и или да представи пълномощно с електронен печат на упълномощителя, или такова със саморъчен подпис на органичния му представител.

Разпореждането на съда е връчено на електронния профил на заявителя „ЕОС матрикс“ на 30.11.2023 г. (на лист 82 от делото). С молба с вх. № 349809/05.12.2023 г., подадена по електронен път, процесуалният представител адв. Димитрова, вероятно иронично, е посочила, че представя пред съда пълномощно в полза на подалия заявлението адв. Д. със саморъчен подпис на органичния представител на упълномощителя. При търсене на думата „саморъчен“ в популярна търсачка в интернет, настоящият съдебен състав открива следната дефиниция: „който е написан със собствена ръка“. На настоящия съдебен състав не е известен начин със собствена ръка да се напише нещо на компютър. Това става винаги с устройство - мишка, екран с докосване, клавиатура или нещо подобно. Поради това няма как каквото и да е със саморъчен подпис да се подаде по електронна поща. Подаденото от адв. Димитрова е не пълномощно, а електронен образ (снимка, картина) на такова.

Поради това не са изпълнени указанията на съда за съобразяване с чл. 102з, ал. 1 ГПК. Настоящият съдебен състав разбира добре, че в случая, погребано под редица последващи изменения в тази част на ГПК и технически неудачни решения (с които съдът се бори не по-малко от адвокатите), законодателното решение да не се допуска подаване на електронен образ от пълномощно, се явява в известна степен по-затруднително, но пък и съобразено с някакво виждане за сигурност срещу фалшификации, което съдът не може да провиди, но отказва да приеме, че не съществува поради нежелание на законодателя да мисли, и само по тази причина съдът просто може да игнорира законодателната воля.

Щом указанията на съда в изпълнение на закона не са изпълнени, заявлението следва да се отхвърли.

За пълнота и тъй като явно и чл. 410, ал. 3 ГПК е разпоредба, с която не е нужно винаги да се съобразяваме, следва да се посочи, че заявлението следва да се отхвърли и в частите за застрахователна премия (127,44 лева по договор № 5166964/30.07.2022 г.) и възнаградителна лихва върху кредита по същия договор (която заявителят отказва да индивидуализира като такава върху главницата (цената на стоката) и застрахователната премия и така създава пречки съдът да установи каква част от лихвата е вероятно основана на съмнително неравноправната клауза за олихвяване на застрахователна премия). Причината е, че, противно на изложеното от заявителя, с изтеглянето на кредита длъжникът не заплаща застрахователната премия като услуга за себе си, а като застраховка върху кредита - услуга за кредитора си, и е може би граничещо с безчестието да искаш от длъжника да плати за собственото ти обезпечение. Всеизвестно е, че лихвата представлява цена на парите, които някой ползва сам, и затова начисляване на възнаградителни лихви върху застрахователна премия по застраховка, покриваща риска от загуба на друго лице, е възможно да не се вмести в изискванията за добросъвестност и справедливост, и поради това е възможно да е и неравноправна. Макар, че настоящият съдебен състав знае, че практиката на Съда на Европейския съюз се явява „врата у поле“ (по съображенията, изложени в т. 1 от първото цитирано по-долу определение и защото санкция за неприложилия я съд на практика няма), ще се позове на две определения и едно решение на същия съд в този смисъл - според т. 2 и т. 51 от мотивите на Определение от 26.11.2020 г. по дело С-807/19 *Банка ДСК и Фронтекс*

интернешънъл национален съд, който има съмнения за неравноправността на клауза в потребителски договор, може да отхвърли заявление за издаване на заповед за изпълнение в частта, основана на такава клауза; съгласно т. 35 - 37 от Решение от 30.06.2022 г. по дело С-170/21 *Профи кредит България* казва същото, като посочва, че ако няма данни за това какви точно претенции са засегнати от неравноправната клауза, но има основателни съмнения, че една претенция е частично засегната, тя също следва да се отхвърли, като това е потвърдено изрично и в т. 32 от свързаното Определение от 17.01.2023 г. по дело С-379/21 *Ти би ай банк*. Последното между другото се отнася до напълно идентичен случай на настоящия (т. 14 от определението).

Доколкото заявлението се отхвърля като нередовно, не следва да се дават указания по чл. 415, ал. 1, т. 3 ГПК.

Така мотивиран, „аналогов“ и „съществено злоупотребяващ с пълномощията си във формалното заповедно производство“ в изпълнение на чл. 19, ал. 1, *in fine* от Конституцията, „затрудняващ оборота“ с указания за прилагане на нещо, което да прилича на европейско право, Софийският районен съд, 28. състав,

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл. 411, ал. 2, т. 1 и 3 ГПК Заявление за издаване на заповед за изпълнение, подадено с вх. № 270474/29.09.2023 г. от името на „ЕОС матрикс“ ЕООД от адв. Ж. Д..

Разпореждането може да се обжалва с частна жалба пред Софийския градски съд в едноседмичен срок от връчване на препис на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____